

PLANINARSKI VIJESTNIK

ZIMA NA HRVATSKIM GORAMA.

ZIMI PRED PLANINARSKOM KUĆOM NA SLJEMENU.

SNIMIO dr. SCHEINER ml.

Prije se ljeto smatralo planinarskom sezonom, a u novije vrijeme počinje se razvijati i zimsko planinarenje. Medju pravim se planinarama sve više uvrežuje uvjerenje, da je i zimi lijepo i zdravo boraviti na visokim planinama, a osobito za sunčanih dana.

Sunce sa svojom jasnom svjetlošću te čist i dalekosežan vidik podaju osobit čar visokim planinama u zimsko doba. I daleke gore vide se zimi prostim okom tako bistro, kao da su u neposrednoj blizini. Kad čovjek zimi za vedra dana zadje u goru, osjeća, kao da je stupio u neki tajanstveni i čarobni svijet, u kojem sve sjaje i bliješti bjelinom i iskričavim sjajem. Ako na takve dane uza to nema i vjetra, na visokim planinama vlada kud i kamo blaža temperatura nego u dolinama. Taj se pojav obično tumači ovako: Tvrda tjelesa na površini zemaljskoj ishlapljuju za jasnih zimskih večeri neobično brzo i tako svoju toplinu, tako da se za kratko vrijeme ohlade. Zrak pak zadrži svoju toplinu i nadalje, jer ne ishlapljuje tako brzo svoje topline. Tomu je posljedica, da se zemaljska površina najprije ohladi i da tu nastaju debele i gустe magle. Budući pak da su zračni slojevi u dolinama u neposrednom dodiru sa zemaljskom površinom, koja se ohladjuje, to se ohladjuju i ti slojevi, i to mnogo jače, nego li slojevi u visini, koji sa zemaljskom površinom nisu u dodiru. Zato se nalazi u jutarnje doba u visinama kud i kamo viša temperatura nego u nizinama. Taj se pojav zove u meteorologiji „inverzijom temperature“, te je uzrok, da zimi vlada na visinama manja studen nego li u dolinama na podnožju gorskih planina. Osobit čar pruža planinaru u zimsko doba na gorama intenzivni žar sunca, t. zv. insolacija, koja je vanredno jaka u dane, kada nema vjetra, a zrak je čist i suh. U dolinama se u to doba povlači mokra i mrzla magla, svak se zavija u toplo odijelo, zubi sve cvokoću od studeni, a na planinama je jasno i toplo, te planinari razgaljeni i otkrite glave uživaju zdravu sunčanu kupelj. Zimi su još vrlo zanimljive mijene boja u gorama. Jutrom se vrhovi ljeskaju kao crveni rubini, onda se mijenja crvena

boja u narančastu, a oko 9—10 sati dobiva snijeg svoju đevičansku bijelu boju, dok je u sjenama tamno-modar. Te i druge prednosti zime na gorama imaju veliku vrijednost u zdravstvenom pogledu. Zato se u novije vrijeme sve jače razvija zimsko planinarenje ne samo u stranom svijetu, nego i u Hrvatskoj.

U posljednjem smo broju u kratko izvijestili o zimskom usponu na Rišnjak, što su ga početkom siječnja izveli odvjetnici dr. I. Krajač iz Jaske i dr. Tausani iz Delnica. Da popunimo taj opis, donosimo u ovom broju još tri snimka sa Rišnjaka, što je na tom izletu načinio g. dr. I. Krajač.

Slika br. 1. prikazuje nam z a p a d n i d i o j u ž n o g M a l o g R i š n j a k a s a spojnim srhom, koji ga veže sa Velikim Rišnjakom. Na slici se jasno opaža magla, koja dopire po prilici do 1300 m. visine. Iz te magle vire vrhunci zapadne kose, koja leži paralelno Rišnjaku.

Slika br. 2. prikazuje dio s r h a s j e v e r n o g M a l o g R i š n j a k a s pogledom na more magle, iz koje viri kranjski Snježnik sa kosom, koja se prama jugu od njega odvaja, a prelazi visinu od po prilici 1300 m, a na kojoj se nalazi Jelenac i hrvatski Snježnik. Ovdje prikazani srh posve je oistar, poput oštice noža, tako da samo sigurni i uvježbani planinari mogu uspravno po njemu hodati. Na slici se ta oštRNA jasno ne razbira.

Slika br. 3. prikazuje nam sjajnu g u d u r u , kojom se ruši z a p a d n i o b r o n a k s r h a s j e v e r n o g M a l o g R i š n j a k a . Svojim oblikom podsjeća ta gudura na sjeverni dio Kot — doline pod Triglavom, samo dakako u malenom obliku. Strmina je vrlo velika. Donji dio stijena gubi se u magli.

D r u g i u s p o n n a R i š n j a k p o s n i j e g u izveli su četiri zagrebačka planinara na Uskrs (23. ožujka o. g.). Iz Zagreba krenuše na veliku subotu popoldašnjim brzovlakom do Delnica, kamo prispješe nešto prije 7 sati na večer. Iz Delnica krenuše odmah prijekim putem kroz Drgomaljsku šumu u Crni lug na konak.

ZIMI NA PLJEŠIVICI.

SNIMIO J. SCHEINER ml.

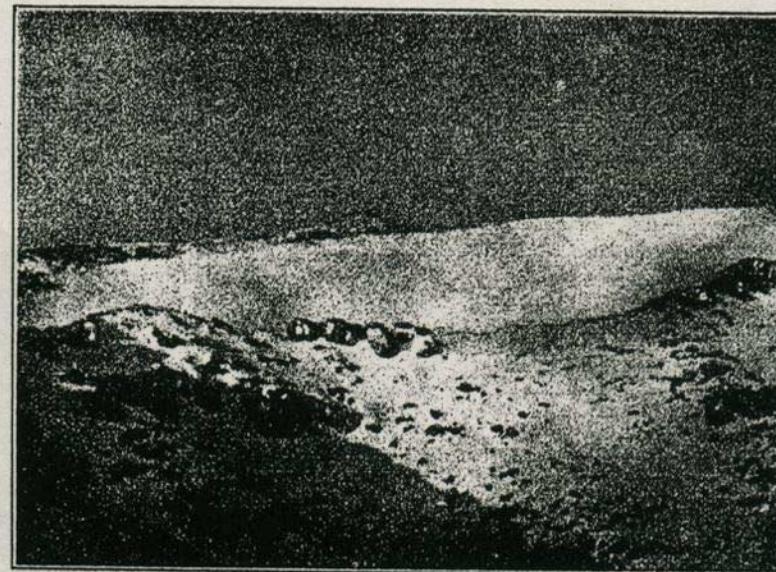
Put taj vodi najprije širokom šumskom cestom izmedju Starog Drgomjla (1051 m) i Jablonskog vrha, zakreće na lijevo uskom šumskom stazom i uspinje se polagano prama slici na pol puta, odakle se spušta, mjestimice strmo, prama Crnom lugu. Na tom putu bili su dosad s delničke strane putokazi na raskršćima, a sa strane Crnoga luga ima uz putokaze i pravilna markacija. No od prošle jeseni porušeni su nečijom zlobnom rukom putokazi s delničke strane, pa su s toga spomenuti planinari po noći zašli na krivi put i tako izgubili više od pol sata vremena. Zato su mjesto u 9 i pol stigli u Crni lug oko 10 sati na večer. Da se tomu u buduće predusretne, trebalo bi put s delničke strane markirati onako, kako je to učinjeno s crnoluške strane. — Iz Crnog luga krenuše na Uskrs poslije pet sati u jutru na Rišnjak. Do visine od po prilici 900 m. nije snijegu bilo ni traga, pa je s toga put bio lagan, kao u ljetno doba. No od te visine dalje do Smrekovca valjalo se priti po debelom snijegu, koji je na mjestima prama sjeveru bio zaledjen, gdje je dakako i uspinjanje bilo napornije. Neko četvrt sata pred Smrekovcem snijeg bio je tako visok, da se nije mogao razaznavati put i planinari su udarili nasumce po obronku vrha prama lugarskoj kućici na Smrekovcu, kako su stigli nešto prije 8 sati. U ljetno doba dobar pješak može prevaliti od Crnog luga taj put za nešto više od dva sata. Okrijepivši se malo kod kućice krenuše na vrh Rišnjaka po visokom snijegu, koji je na mnogo mjeseta bio mekan, pa zato su planinari na takvim mjestima u nj duboko propadali, katkada i do koljena. Pri tom je trebalo paziti i na smjer puta, jer rijetke markacije vire iz duboka snijega, a neke su već izlizane, pa se ne zamjećuju. A treba znati, da šuma i gora prekrita snijegom, posve drugačije izgleda, nego ljeti, pa da je po snijegu i iskusnu planinaru teško pogoditi pravac gorskog puta. Što su se planinari više primicali vrhu, to je snježna površina bila strmija i to više je opreza trebalo, da se planinar ne osklizne i ne nastrada. Ljeti traje uspon od Smrekovca do vrha nešto manje od jednog sata, a sada po snijegu trajao je gotovo dvostruko toliko. Uspinjanje bilo je otešano još i time, što je duvao oštar jugo-zapadnjak. Sa vrha imali su planinari krasan i dalek vidik na more i osobito na istok prama Velikoj Kapeli, na Bjelolasicu, Viševicu, Bitoraj, pa i na sjeverni Velebit. Dalji vrhovi prama zapadu i sjeveru, kao kranjski Snježnik, bili su zastrti oblaci. Silaženje sa vrha bilo je mnogo lakše od uspona. Snijeg je medjutim postao mekši, pa je trebalo duboko zabijati pete u nj i pri

tom se pomagati cepinom ili palicom, te je silaz do Smrekovca trajao jedva pol sata, dakako po utrtim tragovima. Nakon kratke stanke krenuše planinari po dubokom snijegu prama Medvedjim vratima (1285.). Sve do pod taj vrh vodi zajednički put prama Zelinu i Mrzloj Vodicu, a ovdje se odvaja ogranaš šumskog puta na Medvedja vrata. Kratki uspon na vrh bio je otešan time, što su planinari duboko propadali u mekani snijeg. Medvedja vrata sastoje od više gromada kamnih naslaga, koje na prvi pogled izgledaju kao ruševine kakvoga staroga kiklopskog grada. Sa tih vrata pruža se krasan vidik na more i na istočne vrhunce gorskoga kotara. Od Medvedjih vrata vodi većinom nizbrdice šumska cesta do veće šumske ceste, što ide od Lasca do Jelenja na Luzinjskoj cesti. Planinari su kod silaza po toj cesti gazili po snijegu sve do visine od po prilici 800 m. Put sa Rišnjaka do Jelenja u ovo doba trajao je nešto više od 3 sata; ali je lakši, nego silaz u Crnilug ili Mrzlu Vodicu. Uz to se s ovoga puta pruža na više mjesta krasan pogled na cijelu gromadu Rišnjaka, koji se osobito sa jednoga zavoja te ceste ukazuje vanredno impozantnim. Uspjeli snimak Rišnjaka s te točke znatno bi povećao popularnost toga našeg planinskoga orijaša. U Jelenju se planinari u tamošnjoj gostionici okrije piše i odmoriše i za kratko vrijeme nastave put prama primorju, i to trojica njih kroz Krasicu u Bakar, kamo stigoše oko 7 sati na večer, a četvrti preko Meje i Križića u Crikvenicu. Put prvih triju trajao je sa kratke dvije stanke 14 sati, a četvrtoga 16 sati. Silaz sa Rišnjaka u primorje, i ako je dug i naporan, mnogo je zanimljiviji od silaza u Gorski kotar, jer pruža izgled na more i pun je raznolikosti i izmjene.

Dvije povećane slike ovoga broja prikazuju nam zimske prizore sa Sljemena i samoborske Plješivice. Jedna nas od njih prenosi na snijegom pokritu livadu pred sljemenskom planinarskom kućom. Taj zimski prizor snimio je u siječnju ove godine češki planinar J. Scheiner, sin staroste čeških sokola, na svom izletu sa skijima na Sljemenu. Snimak je vrlo dobro uspio i zorno predstavlja zimske čare i ljepote našega Sljemena. — Drugi nam snimak Jos. Scheinera prikazuje zimski prizor sa samoborske Plješivice. Na slici se vidi sanjkač na skijima, kako se od mjesta Plješivice uspinje prama prevali, a u daljini se zamjećuju bregovi na podnožju gore i jastrebarska ravnina. I ova slika jasno nam dočarava pred oči osobite krasote zimske prirode na romantičnoj Plješivici, koja je u novije vrijeme u zimsko doba omi-

1. ZAPADNI DIO JUŽNOG MALOG RIŠNJAKA SNIMIO dr. I. KRAJAČ.

2. SRH SJEVERNOG MALOG RIŠNJAKA. SNIMIO dr. I. KRAJAČ.

Ijelo stjecište planinara i priatelja zimskoga športa. Sljeme i Plješevica imali su i ove zime najviše posjetnika, ali pored njih i Rišnjaka odvažni planinari ne zanemariše i drugih hrvatskih planina. Tako nam je poznato, da se je 4. siječnja uspelo pet zagrebačkih planinara na Medvedjak (1027) kraj Liča i da su sa toga zanimljivog vrha sišli kraj Kamenih kuća po strmoj nizbrdici popločanim nogostupom u Dol i dalje cestom kroz Križiće stigli za 4 sata hoda u Kraljevicu.

Više je naših planinara ove zime poduzelo uspon na Učku nad Opatijom i jedan je od njih dne 5. siječnja uživao sa vrha Učke vredan vidik na Julske Alpe i Dolomite, na Velebit i dalmatinske gore. Najzanimljiviji pak zimski dogadjaj sa hrvatskih planina jest bez sumnje prelaz gospičkog domobranskog bataljuna od Metka preko Velebita do dalmatinskog Starigrada i povratak istim putem u Gospic. Dne 5. ožujka o. g. krenuo je pomenuti bataljun pod vodstvom majora g. Stancera i pod zapovjedništvom poručnika Haslinger-a iz Metka u rano jutro i stigao kasno u večer u Starograd na moru. Ondje je momčad (400) prenoćila u dvije velike zgrade, a sutradan krenula rano natrag i kasno u večer stigla u Medak. Snijeg bio je mjestimice visok 2 do 3 metra, te su vojnici propadali do pojasa, a konji do samara. Na nekim su mjestima morali konje izvlačiti iz snijega i spuštati ih na konopima po strmim nizbrdicama. Taj prelaz sjajno je uspio: nijedan momak nije obolio ili teže postradao. Momci su kršni Ličani, vični gori i snijegu, pa su se baš junaci ponijeli. Vojsku je pratio predsjednik hrv. planinarske podružnice u Gospicu, odvjetnik g. I. Gojtan, koji je o tom vanredno zanimljivom putu načinio oveći broj uspjelih snimaka. Te vrlo zanimljive snimke i opis toga prelaza iz pera g. Gojtana donosimo u idućem broju, na koji već unaprijed upozorujemo čitaoca „Planinarskog Vjesnika.“

PRAVILA

HRVATSKOG PLANINARSKOG DRUŠTVA U ZAGREBU.*

Ime i sjedište društva i podružnica mu.

§. 1. Društvo nosi ime: „Hrvatsko planinarsko društvo u Zagrebu“, ima sjedište i središte svoje u Zagrebu, a podružnice u svakom ovećem mjestu Hrvatske i Slavonije, osobito gdje su srednje i više pučke škole. Društveni pečat ima napis: „Hrvatsko planinarsko društvo u Zagrebu“, a podružnice pečat sa napisom: „Podružnica hrvatskog planinarskog društva u“

Svrha društva.

§. 2. Općenito poznavanje zemlje i domaće prirode, a imenito pohadjanje gora i planina.

Sredstva društva.

- a) Društveni sastanci i zajednička putovanja;
- b) predavanja i izvještaji o raznim zanimljivim putovanjima i srodnim predmetima;
- c) izdavanje i podupiranje putničkih djela i spisa o našoj domovini;
- d) utemeljenje knjižnice, zatim zbirke tlora i vidika poticajućih na izlete;
- e) skrb za jeftinoću i udobnost puta u svakom obziru, pribavljajući snižene cijene, gradeći pristaništa, kažupute itd.;
- f) uređenje putova, vježbanje pouzdanih vodja na planine.

Članovi.

§. 4. Društvo ima članova slijedeće vrsti:

I. Utetmeljitelje, koji jedampot za uvijek uplate iznos od 100 (stotinu) kruna. Utetmeljiteljem mogu postati i juristične osobe.

Ovako glase društvena pravila, promijenjena u posljednjoj glavnoj skupštini i odobrena po kr. zemaljskoj vladi.

2. Začasne, koje glavna skupština takvim imenuje radi osobitih zasluga, što su ih stekli za društvo i njegov cilj.

3. Redovite članove, koji uplačuju godišnji prinos od šest kruna. Članom može postati svaki neporočan čovjek, treba mu se samo prijaviti osobno ili po kojem članu društva, bud usmeno bud pismeno. Kod pristupa ima svaki član platiti upisninu od dvije krune.

Istupiti može svaki član koncem godine za buduću godinu. U tu svrhu ima svoj istup javiti odboru najkasnije u mjesecu prosincu dotične godine, u koliko ne prijavi, smatra se članom i nadalje.

Prava i dužnosti članova.

§ 5. a) Prava: Svaki član ima pravo birati i izabran biti, te može prisustvovati skupštinama, društvenim sastancima i zajedničkim izletima, upotrebljavati sve društvene zbirke, dobiva sve tiskopise, koje društvo izdaje, može nositi društvene znakove, ima pravo na sve pogodnosti, što ih društvo svojim članovima pruža, može stavljati predloge (§ 7. točka 4.), a to sve uz uvjet, ako se iskaže članskom iskaznicom za tekuću godinu.

b) Dužnosti: Dužnosti su redovitih članova, da prama društvenim pravilima sve društvene svrhe krepko podupiru, da skupštine i društvene sastanke polaze, da točno uplačuju prinose i da kao izabrani vrše počasne službe.

Društvena uprava.

§ 6. Poslove društvene obavlja:

- a) glavna skupština;
- b) središnji upravni odbor;
- c) društvene podružnice, njihove skupštine i njihovi odbori;
- d) nadzorni odbor središnjeg društva i nadzorni odbori podružnica.

Glavna skupština.

§ 7. Glavna skupština sastaje se svake godine najkasnije do konca ožujka i to onoga dana, koji predsjednik odredi i barem 14 dana unaprijed u javnim glasilima objavi.

Glavna skupština obavlja slijedeće poslove:

I. Bira predsjednika, dva potpredsjednika, dvanaest članova središnjeg odbora i nadzorni odbor od tri lica, koji su svi ponovno izberivi.

2. Odobrava godišnje račune; prima i povladjuje izvještaje o vodstvu društvenih poduzeća.

3. Promjenjuje društvena pravila.

4. Raspravlja predloge odbora, podružnica i pojedinih članova. Predlozi pojedinih članova moraju barem osam dana prije glavne skupštine biti pismeno prijavljeni središnjem odboru.

5. Odlučuje raspust društva.

Za stvaranje valjanih zaključaka treba da bude prisutnih 20 članova, ako ih ne bi bilo, ima se sazvati za 14 dana druga glavna skupština sa istim dnevnim redom, koja je vlasna stvarati valjane zaključke i onda, ako bi manje od 20 članova bilo prisutno.

Glavna skupština drži se u sjedištu društva ili sjedištu koje podružnice.

Podružnice mogu u glavnu skupštinu odaslati svoje zastupnike i to za svakih 10 članova po jednoga, ili se mogu dati zastupati i po inomjesnim članovima t. j. po članovima središnjega društva ili one podružnice, u sjedištu koje se drži glavna skupština.

Zastupnicima podružnica pripadaju u glavnoj skupštini ista prava, kao i članovima središnjega društva.

Zaključak o promjeni pravila i godišnjega prinosa iziskuje dvije trećine prisutnih članova, u ostalim slučajevima (izim raspusta društva) odlučuje apsolutna većina.

Kod izbora, koji se imaju obavljati pismeno, odlučuje većina

3. GUDURA POD SJEVERNIM MALIM RIŠNJAKOM. SNIMIO dr. I. KRAJAČ.

prisutnih; ako su glasovi jednak razdijeljeni, odlučuje žrijebanje, a kod relativno najbrojnijih glasova uži izbor.

Predsjednik saziva sve skupštine i sjednice; ako je zapriječen, jedan od potpredsjednika.

Predsjednik može sazvati izvanrednu glavnu skupštinu, ako to pismeno predloži 15 članova, označujući zajedno predmet rasprave; taj saziv ima se izvršiti najduže za 14 dana.

U glavnim i redovitim skupštinama i u sjednicama odbora, kad se stvara zaključak jednostavnom većinom glasova, valja načelo, da u slučaju raspolovljenja glasova, odlučuje glas predsjedatelja.

Središnji upravni odbor.

§ 8. Odbor središnji sastoji od 15 članova i od predsjednikâ društvenih podružnica, odnosno njihovih zamjenika.

Odbor bira između sebe tajnika, blagajnika, ekonoma, knjižničara i urednika društvenih izdanja.

Upravni odbor ravnâ društvo i upravlja društvenom imovinom; prima i isključuje članove; priređuje društvene sastanke, predavanja i putovanja; skrbi, da se poluci svrha društva označena u §-u 2.

Odbor vlastan je stvarati pravovaljane zaključke, ako je prisutno bar sedam odbornika uključivo predsjedatelja. Zaključke stvara većinom glasova prisutnih odbornika. U slučaju raspolovljenja glasova odlučuje predsjedatelj svojim glasom.

Odbor ima pripremiti sve predmete, koji se predlažu glavnoj skupštini na raspravljanje te izvršiti zaključke u glavnim skupštinama stvorene.

Odbornik, koji bez valjana razloga uzastopce izostane iz triju sjednica, smatra se da je iz odbora istupio.

Predsjednik ili u njegovu zapriječenju potpredsjednik ima zastupati društvo naprava općinstvu i osobito prema oblastima: on zastupa društvo u sklapanju ugovora i obavljanju društvenih po-

slova; doznačuje izdatke na isplatu; saziva skupštine i odborske sjednice, rukovodi upravu i skupštine, bđije nad obdržavanjem i vršenjem zaključaka.

Tajnik vodi zapisnike i dopisivanje, preuzima proglašenje po društvu izdanih tiskopisa, sastavlja godišnje izvještaje, prima na pohranu društvene spise.

Blagajnik obavlja novčane poslove i sastavlja godišnje računske izvještaje.

Ekonom vodi brigu nad društvenom nepokretnom imovinom; skrbi za uzdržavanje društvenih objekata, paviljona, izgledišta i putokaza, te upravlja društvenim poduzećima.

Knjižničar upravlja knjižnicom i drži u evidenciji društvene zbirke.

Urednik uredjuje društvena izdanja i izradjuje stručna mnenja o pojedinim djelima i spisima, što ih društvo izdaje ili podupire.

(Svršit će se.)

PLANINARSKE VIJESTI.

PLANINARSKI ZNAKOVI U OPASNOSTI. Gradska poglavarnstvo posalo je „Hrv. plan. društvo“ ovu naredbu kr. zem. vlade, odjela za unutarnje poslove od 21. siječnja 1913. broj 57.900.—1912.

„Po svim alpinskim društvima kontinenta jedinstveno ustanovljeni znak za pogibelj ovime se proglašuje kako slijedi:

Planinari, koji su dospjeli u opasan položaj pak trebaju pomoći, davaju znak za pogibelj tako, da unutar jednog časa u pravilnim dobnim razmacima dadu šest puta uzastopce isti znak, zatim drže stanku od jednog časa, a potom ponovno dadu 6 puta znak u jednom času, i tako dalje, dok im se ne odgovori. Odgovor se daje tako, da se unutar jednog časa tri puta u pravilnim dobnim razmacima dade jedan znak. Znakovi ovise od prilika, mogu biti optički (vidljivi) ili akustički (čujni) znakovi.

Kao optički znakovi mogu se uporaviti: 1. Znak zastavom. Mahanje rupcem (zastavom, kišnom kabanicom ili komadom odijela), pričvršćenim o policu ili o držak trnokopa. — Što je predmet veći i napadniji, to će se laglje moći znak vidjeti. — 2. Izmjenično dizanje ili spuštanje kojeg napadnog predmeta (n. pr. daska, izdignuta vrata kolibe i slično). — 3. Znak svjetiljkom (u tminu). Izmjenično dizanje u vis i sakrivanje (potamnjene) svjetiljke ili slična uporaba vatrene gužve (baklja od smole, goruća šuvara, grane patuljastih omorika, magnezijevo svjetlo. Što je veći plamen svjetla, to bolje. — 4. Uzmetnuto svjetlo. Ako стојi na raspolaganje koji dobro odrazujući predmet ili pravo zrcalo (žepno zrcalo s promjerom od 10—12 cm. odgovara), ili dogodice druga blistava kovna ploha, mogu se ili upotrebom sunčanih zraka ili noću sa svjetiljkom davati svjetli znakovi. Naravno treba paziti na to, da zrcalom uzmetnute zrake padnu onamo, gdje treba da se vide. Kada je tako uzmetnuti predmet ispravno udešen na dolinsku postaju, onda se odrazni predmet u prije navedenim dobnim razmacima (šest puta u jednom času) zakloni (stane se pred njega ili se pokrije šeširom i t. d.), a zatim se opet vidljivim učini. Ako je sunčostaj takav, da se zrcalom odraženo svjetlo ne može donijeti u željeni pravac, onda to možemo učiniti s pomoću jednog drugog zrcala.

Akustički (čujni) znakovi: 1. Dozivi. Kratak glasan povik, oštar zvižduk u rečenim dobnim razmacima. — 2. Rogom (trubljom, glasilom ili kojim inim dalje čujnim predmetom), udarimice u rečenim dobnim razmacima opetovanji znakovi.

Koji da se od navedenih znakova upotrebi, ovisi od prilika.

Pravilnost stanaka medju znakovima postiže se urom ili još jednostavnije tako, da se polagano broji od 1 do 20, zatim se dade znak, a potom ponovno broji od 1 do 20 i t. d. — Stanku od jednog časa iza šestog znaka polučimo brojenjem od 1 do 120, na što opet slijedi: šesterokratno davanje znaka.

Kod davanja odgovora (tri znaka u jednom času) treba između davanja svakog znaka brojiti od 1 do 40.

Poziva se naslov, da u svom području nalazeća se turistička društva o tom obavijesti, te da ovu naredbu i područnom si žiteljstvu, u koliko u tamošnjem području visokih gora imade, svestrano proglaši s time, da u slučaju, da ovakove znakove opazi, imade onima, koji te znakove davaju, u pomoć priteći.

U smislu te naredbe obavješćuje se naslov o odredbama iste time, da s obzirom na to, što u području ovoga gradskoga poglavarstva nema visokih gora, sadržaj ove naredbe nije žiteljstvu svestrano proglašen. — Za gradskoga načelnika: Katkić“.

Veliki izbor perzijskih sagova, tkanina za pokućstvo i zastora

Filip Haas i sinovi c. kr. povl. tvornice sagova i tkanina za pokućstvo

Zagreb, Jelačićev trg 28.